

Publicerad 2008-03-15 15:23 av Spider

Enediell och jag en kaffe senare.....

Mitt i vildmarksträsket

står mitt i träsket med
gyttja upp till mina knän

tittar mig omkring efter hjälp
men överallt finns bara trän

undrandes om jag kan ta mig
härifrån med livet i behåll

paniken suggs upp i mina fötter
känner att jag inte har nån koll

känslan av att ta ett steg
fram och hamna två tillbaka

tankarna snurrar runt i mig
minns allt jag nu kan försaka

desperat så försöker jag att
ta mig här ifrån, bort från allt

från sörjan jag sitter och fryser i
ja det börjar bli jävligt kallt

får jag ingen hjälp snart så
behöver jag nog ingen mer

då kommer insikten till mig
att det är ändå bäst det som sker

jag lägger mig ner och låter
det mörka vattnet ta mig

allt är över jag slutar kämpa
det sista jag ser i mitt inre...är Dig...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Spider med Poeter.se id #21826 innehar upphovsrätten